

Čís. 1483.

Pokud jest napomáhání k sebevraždě přečinem dle Šu 335 tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. února 1924, Kr I 649/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 1. září 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života dle Šu 335 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Vývodům stížnosti, dovolávajícím se zmatků dle Šu 281 čís. 5 a 9 a), věcně jen 9 a) tr. ř., lze sice přisvědčiti, pokud poukazují na to, že sebevražda, tudíž i podle platného trestního zákona pomáhání k tomuto činu ve smyslu Šu 5 tr. zák. není činem trestným a že rozsudek jak ve výroku, tak i v důvodech uvádí, že obžalovaný přenechal žiraviny Sch-ové, by mohla spáchat sebevraždu. Ale zjištění to a okolnost, že čin Sch-ové jest beztrestným, nebrání podřadění činu stěžovatelova pod skutkovou podstatu přečinu dle Šu 335 tr. zák., předpokládajíc ovšem, že sám o sobě zahrnuje a vyčerpává všechny náležitosti tohoto přečinu. V tom směru nalézací soud zjišťuje, že stěžovatel, věda o sebevražděných záměrech Sch-ové, přenechal ji žiravinu. Spáchal tedy čin, o němž mohl seznati, že jest způsobilým, by přivodil neb aspoň zvýšil nebezpečí pro život, zdraví a tělesnou neporušenost Sch-ové. Že si toho nebezpečí skutečně byl vědom, ba že nebezpečí to přivoditi chtěl, nemůže čin jeho učiniti beztrestným a rozsudek nelogickým, nejasným a sobě odporujícím. Beztrestnost osoby, která pokusila se spáchat sebevraždu, nelze odůvodniti, jak stížnost míní, tím, že přivodění neb zvýšení nebezpečí pro její život, zdraví neb tělesnou neporušenost jest právně nerozhodné, nýbrž jest odůvodněna úvahou, že sebevrah jedná zpravidla za okolností, které přičetnost nebo trestnost jeho vylučují. Úvaha ta neplatí zpravidla o osobě, která mu přenecháním prostředku k uskutečnění jeho úmyslu pomáhá, tedy zvyšuje nebezpečí pro jeho život, které nastalo tím, že rozhodl se k sebevraždě. Dle doslovu Šu 335 tr. zák. však jest trestným veškeré jednání neb opominutí, jehož nebezpečnost pachatel může postřici, pokud nastal účinek, jak to ustanovení to vyžaduje. Výjimky ve prospěch pomocníka sebevrahova tato stať zákona neobsahuje. Namítá-li stížnost dále, že smrt sebevrahova nastává vždy z činu jeho, že tedy není výsledkem nebezpečí, přivoděného přenecháním prostředků k sebevraždě, dlužno poukázati k tomu, že příčinná souvislost jest v tomto případě dána tím, že stěžovatel jednáním svým uskutečnil jednu z podmínek pro působivost oněch okolností, z nichž nastal účinek. Kdyby stěžovatel žiravinu nebyl přinesl a Sch-ové nebyl řekl, kde ji má, nebyl by nastal účinek Sch-ovou zamýšlený.